

fale, at vi stillede et lille Ændringsforslag i den Retning til 2den Behandling.

Et andet Spørgsmaal, som jeg havde ventet, at den højtærede Indenrigsminister vilde have gjort en Bemærkning om, var mine Udtalelser angaaende Tyendestanden. Jeg beklagede forleden Dag meget, at denne Stand stod uden for Retten til Deltagelse i Valgene. Jeg skal ikke gaa langt ind derpaa, men jeg vil dog i Dag gentage, at jeg ser det som en Uretfærdighed over for Tyendestanden, i alt Fald over for den Del af den, som betaler Skat til Kommunen. Jeg kan paa ingen Maade se, at der er nogen som helst Grund til, at de ikke, hvis Forslaget bliver vedtaget, som det er forelagt, lige saa godt skulde have Lov til at vælge som enhver anden Borger og Borgerinde, der betaler Skat. Den Fare, der tidligere har været ved at give Tyende Valgret, har jo været, at de ikke kunde komme til at udøve deres Valgret efter deres Overbevisning, idet de, der stode over dem, vilde kunne lægge Tryk paa dem. Denne Fare vil jo blive fjernet ved, at den hemmelige Afstemning bliver indført. Jeg maa derfor i allerhøjeste Grad beklage, hvis virkelig Ministeren skulde ville bestemt modsætte sig, at den Del af Tjenestetyendet, der betaler Skat, kommer til at deltage i Valgene. Det vilde være saa meget mærkeligere, som ifølge en Bestemmelse i en Lov, vi vedtog her for et Aars Tid siden, nemlig § 4 i Loven om Menighedsraad, Tyendet er valgberettiget. Nu er det ganske sikkert en gejstlig Sag, og dette er en verdslig Sag, men skulde det da være tænkeligt, at det var farligere at give Tyendet Valgret i den verdslige end i den gejstlige Sag? Det kan jeg ikke antage. Jeg antager, at den gejstlige maa staa lige saa højt i den Retning som den verdslige, jeg kan ikke forstaa, at man skal gøre Forskel i saa Henseende. Jeg vil derfor meget anbefale den højtærede Indenrigsminister at tænke nøje over den Sag for 2den Behandling, og jeg vil da gøre, hvad jeg kan for at give Ministeren Lejlighed til at udtale sig nærmere derom. Som sagt, jeg mener, at naar man giver Tyendet Valgret i den gejstlige, om man vil den himmelske Retning, bør man ogsaa give det Valgret i den verdslige Retning.

Det var kun disse enkelte Bemærkninger, jeg havde at gøre til Indenrigsministerens Udtalelser. Dog er der endnu en Udtalelse, Ministeren kom med, som jeg maa drage frem, nemlig den, hvori han

berørte det Løfte, jeg havde givet om Støtte for Gennemførelsen af den foreliggende Sag. Ministeren afviste ikke denne Støtte, men han udtalte, at det skulde ikke forbavne ham, om det stik modsatte kunde blive Tilfældet. Jeg vil spørge den højtærede Indenrigsminister, om han kan henviser til noget som helst Løfte fra vor Side, der er blevet brudt, til et Omslag altsaa fra vor Side, som berettiger ham til at tro, at vi kunde faa den stik modsatte Opfattelse af den nu udtalte og ikke støtте, men modarbejde Ministeriet med Hensyn til Gennemførelsen af denne Sag. Mig staar det ikke klart, at vi have gjort os skyldige i et saadant Forhold. Hvis det skulde vise sig, at jeg tager fejl, maa jeg meget beklage det, men jeg tror ikke, det er Tilfældet. Have vi givet et Løfte om Støtte til Gennemførelse af et eller andet, ere vore Bestræbelser ogsaa gaaede ud paa at holde dette Løfte. (*Anton Jensen*: Skattelovene!) Et æret Medlem siger Skattelovene. At der der er givet noget Løfte fra vor Side, som senere er blevet brudt, mindes jeg ikke. Maaske det ærede Medlem kan gøre mig det forstaaeligt? (*Rosager*: Velvillig Neutralitet!) Jeg skal ikke inklade mig paa en Besvarelse af Udtalelser, der tilfældig komme fra ærede Medlemmer; der kunde da komme mange Spørgsmaal, og det vilde vist ikke være klogt at inklade sig paa videre Diskussion om det. Men jeg har altsaa henstillet dette til Indenrigsministeren. Jeg tror endog at kunne udtale, at vi i mange Aar have vist, at vi vare en Støtte for det Parti, som nu sidder ved Magten. Jeg mener at kunne paastaa, at vi under hele den lange parlamentariske Kamp, under Provisorier og under Grundlovsbrud, under alt, hvad der er foregaaet i hine Tider, have staaet som en trofast Støtte for Demokratiet her i Landet. Jeg sagde forleden Dag, at hvis der blev Kamp om det her foreliggende Spørgsmaal, var det vor Mening igen at stille os ved Siden af den almindelige Valgrets Venner. Det er ogsaa min Mening og min Tro, at det vil lade sig gøre. Jeg er overbevist om, at hvis de konservative vedblivende ville modsætte sig Gennemførelse af den almindelige kommunale Valgret, vil det lykkes alle demokratiske Elementer her i Danmark at finde hverandre og virke Haand i Haand, indtil de faa Reaktionen til at indse, at nu er Tiden kommen, hvor denne Modstand mod den almindelige Valgret maa høre op.